

Biblická čtení:

2.Královská 5, 1-15c: Naamán, velitel vojska aramejského krále, byl u svého pána ve veliké vážnosti a oblibě, protože skrze něho dal Hospodin Aramejcům vítězství. Tento muž, udatný bohatýr, byl postižen malomocenstvím. Jednou vyrazily z Aramu hordy a zajaly v izraelské zemi malé děvčátko. To sloužilo Naamánově ženě. Řeklo své paní: „Kdyby se můj pán dostal k proroku, který je v Samaří, ten by ho jistě malomocenství zbavil.“ Naamán to šel oznámit svému pánu: „Tak a tak mluvilo to děvče z izraelské země.“ Aramejský král řekl: „Vyprav se tam a já pošlu izraelskému králi dopis.“ I šel. Vzal s sebou deset talentů stříbra a šest tisíc šekelů zlata a desatery sváteční šaty. Izraelskému králi přinesl dopis: „Jakmile ti dojde tento dopis, s nímž jsem ti poslal svého služebníka Naamána, zbav ho malomocenství.“ Když izraelský král dopis přečetl, roztrhl své roucho a řekl: „Jsem snad Bůh, abych rozdával smrt nebo život, že ke mně posílá někoho, abych ho zbavil malomocenství? Jen uvažte a pohleďte, že hledá proti mně záminku!“ Když Eliša, muž Boží, uslyšel, že izraelský král roztrhl své roucho, vzkázal králi: „Proč jsi roztrhl své roucho? Jen ať přijde ke mně. Poznám, že je v Izraeli prorok.“ Naamán tedy přijel se svými koni a s vozem a zastavil u vchodu do Elišova domu. Eliša mu po poslovi vzkázal: „Jdi, omyj se sedmkrát v Jordánu a tvé tělo bude opět zdravé. Budeš čist.“ Ale Naamán se rozlítil a odešel. Řekl: „Hle, říkal jsem si: ‚Zajisté ke mně vyjde, postaví se a bude vzývat jméno Hospodina, svého Boha, bude mávat rukou směrem k posvátnému místu, a tak mě zbaví malomocenství.‘ Cožpak nejsou damašské řeky Abána a Parpar lepší než všechny vody izraelské? Cožpak jsem se nemohl omýt v nich, abych byl čist?“ Obrátil se a rozhořčeně odcházel. Ale jeho služebníci přistoupili a domlouvali mu: „Otče, ten prorok ti řekl důležitou věc. Proč bys to neudělal? Přece ti řekl: ‚Omyj se, a budeš čist.‘“ On tedy sestoupil a ponořil se sedmkrát do Jordánu podle slova muže Božího. A jeho tělo bylo opět jako tělo malého chlapce. Byl čist. Vrátil se k muži Božímu s celým svým průvodem. Přišel a postavil se před něho a řekl: „Hle, poznal jsem, že není Boha na celé zemi, jenom v Izraeli.“

2.List Timoteovi 2, 8-15: Pamatuji na Ježíše Krista vzkříšeného z mrtvých, původem z rodu Davidova; to je moje evangelium. Pro ně snáším utrpení a dokonce pouta jako zločinec. Ale Boží slovo není spoutáno. A tak všechno snáším pro vyvolené, aby i oni dosáhli spásy v Kristu Ježíši a věčné slávy. Věřohodné je to slovo: Jestliže jsme s ním zemřeli, budeme s ním i žít. Jestliže s ním vytrváme, budeme s ním i vládnout. Zapřeme-li ho, i on nás zapře. Jsme-li nevěrní, on zůstává věrný, neboť nemůže zapřít sám sebe. Toto připomínej a před tváří Boží naléhavě domlouvej bratřím, aby se nepřeli o slova. Není to k ničemu, leda k rozvrácení posluchačů. Usiluj o to, aby ses před Bohem osvědčil jako dělník, který se nemá zač stydět, protože správně zvěstuje slovo pravdy.

Lukáš 17, 11-19: Na cestě do Jeruzaléma procházel Samařskem a Galileou. Když přicházel k jedné vesnici, šlo mu vstříc deset malomocných; zůstali stát opodál a hlasitě volali: „Ježíši, Mistře, smiluj se nad námi!“ Když je uviděl, řekl jim: „Jděte a ukažte se kněžím!“ A když tam šli, byli očištěni. Jeden z nich, jakmile zpozoroval, že je uzdraven, hned se vrátil a velikým hlasem velebil Boha; padl tváří k Ježíšovým nohám a děkoval mu. A to byl Samařan. Nato Ježíš řekl: „Nebylo jich očištěno deset? Kde je těch devět? Nikdo z nich se nenašel, kdo by se vrátil a vzdal Bohu chválu, než tento cizinec?“ Řekl mu: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“

Vděčnost – pilíř víry

V dnešní době, kdy dokážeme malomocenství vyléčit antibiotiky, se tato nemoc v Evropě už téměř nevyskytuje. Přesto malo – mocenství ve smyslu – málo moci existuje v hojné formě i u nás. Lidé jsou někdy ve svém životě bezmocní, nemocní, nešťastní, izolovaní - i když jsou mezi lidmi, jsou zahnaní do kouta či zoufalí ze situace, kterou neumí nebo nemohou vyřešit. Bezmocný člověk pak často volá k Bohu o pomoc. Vždyť Bůh je přece milosrdný a zachraňuje. „Mistře, smiluj se nad námi.“

Ježíš má moc uzdravit z bezmoci i nemoci, vytrhnout člověka z neštěstí, pomoci překonat izolovanost. V setkání s Ježíšem se uzdravujeme, vracíme se zpátky do života. Záleží však na tom, jak náš život bude dál vypadat.

Devět lidí z deseti touží po setkání s Ježíšem hlavně proto, aby jim vyřešil aktuální problém. Touží po Božím slitování v tom smyslu, aby všechno bylo tak, jak oni chtějí. Když je problém vyřešen, člověk rychle zapomíná a žene se životem dál.

Ježíš směřuje do Jeruzaléma k slavení posledních Velikonoc. Jeho životní cesta směřuje cíli, kterým je oběť lásky, záchrana každého člověka, který o to stojí. Není divu, že když na té cestě vidí deset malomocných, kteří volají – smiluj se nad námi, tak se jich ujme. Vždyť právě proto přišel. Malomocenství vylučovalo lidi ze společenství věřících i společenství rodinného. Dělal z nich lidi odsouzené na smrt. A Ježíš je uzdravuje.

Jen někdo však na Boží láskyplné uzdravení a pomoc odpovídá vděčností. To procento je zarážející. Jeden z deseti se vrátil a poděkoval. Člověk si může říci, čistě statisticky – jak já bych se mohl dostat do těch deseti procent?

Je to pro nás výzva. Být vděčný za to, co mně a nám Pán Bůh dává, protože většinou se díváme na to, co nám nedává. Živíme v sobě nespokojenost, že všechno ještě není tak, jak bychom chtěli.

Vděčnost je jistě jedním ze základních pilířů víry a zároveň zdroj radosti. Opravdová vděčnost není jen rychlé slůvko – děkuji. Bývá to dlouhá cesta naplňovaná pomocí a láskou (pomocí z lásky). Kéž dokážeme děkovat i tehdy, když nás to něco stojí, třeba námahu i čas.

O Boží dar je třeba nejen prosit, ale s vděčností ho přijmout a na základě toho daru postavit svůj život. Všechny velké i drobné milosti, které v životě dostáváme, mají upevnit náš vztah s Ježíšem. Máme být vděční za každý den a tedy za všechno, co od Boha dostáváme a především za to, co pro nás Ježíš vykonal. Víra postavená na vděčnosti a pokoře uzdravuje a zachraňuje pro věčnost. Z těch deseti uzdravených slyšel jenom jeden to nejdůležitější – život zachraňující: „Vstaň a jdi, tvá víra tě zachránila.“